

A.L. Snijders

Kikker & Pad

De kikker en de pad aan de rand van het bestaan. De pad is een boeddhist, de kikker een kwajongen die me ten val brengt als ik in het bos fiets. Als ik thuis kom met modder op mijn kleren, is er bezoek van Alex Kempinski, mijn moeders nieuwe vriend. Hij is in de plaats gekomen van mijn vader die na dertig jaar genoeg had van het huwelijk. De nieuwe vriend komt uit een gespleten familie, fout in de oorlog en actief in het verzet.

Alex vertelt over z'n foute tante uit Amsterdam. Zij hield van sport, vooral van hockey, maar ging in Duitsland op het land werken 'om een knecht vrij te maken voor het Oost-front'. In de oorlog woonde ze in een huis van weggevoerde Joden, na de oorlog bleef ze er wonen. In die tijd was Alex tien jaar, zijn tante had haar eerste kind gekregen. Toen hij haar bezocht zat ze op de bank in de woonkamer, ze zoogde haar baby. Hij stond er bevreemd naar te kijken, hij had nog nooit vrouwenborsten gezien, zijn moeder was preuts, zijn vader zwijgzaam. Zijn tante had nog een ander nummer op het programma. Ze legde het kindje neer en spoot een scherpe straal melk uit haar linkerborst in de richting van Alex, tien jaar. Hij rende in paniek weg, zij volgde hem gillend van de lach. Een foute lach, een nazi-lach, een lach ter vernedering. De jongen rende de tuin in, de lach volgde en verloor geen terrein, sport, vooral hockey. Hij rende door de keukendeur weer naar binnen, door de gang naar de woonkamer en weer naar de tuin. Hoeveel ronden ze maakten, is niet bekend.

Het andere deel van de familie. De vader was de baas van de Zuidelijke Gasfabriek, zijn twee zonen zaten in het gewapende verzet. Overleefden. Als Alex na de oorlog bij ze op bezoek komt ziet hij een revolver aan een lange metalen draad in de hoge kamer hangen. De jongste held wordt niet oud, hij fietst achter een bestelauto met ijzeren stangen. De auto moet plotseling remmen, hij wordt gespietst. Zijn broer werd testpiloot bij Fokker, hij trouwde met een meisje dat in de oorlog op de fiets berichten rondbracht tussen de verschillende cellen. De vrouw die het huis van de teruggekomen Joden niet wilde verlaten werd ertoe gedwongen. Haar antisemitisme kwam na de oorlog tot een hoogtepunt. Wat ik al zei, ik ben door een kikker van mijn fiets gevallen. Daarom voel ik meer voor de pad, die als boeddhist weliswaar het wiel wil stilzetten, maar zonder geweld.